

[Duetoft]

der i landet, før vi kan begynde at gøre noget, på trods af at der kommer det ene eksempel efter det andet på, at disse mennesker har det dårligt.

Vi støtter selvfølgelig forslaget. Det kan heller ikke undre nogen i betragtning af, at vi er medforslagsstillere, men vi håber, at der kommer en større lyst i Folketinget til at konstatere, at nogle mennesker har det ret dårligt, og at man ikke nøjes med at kigge på nogle tidsfaktorer.

For et halvt år siden fik vi at vide, vi skulle vente. I dag skal vi altså også vente. Der er nogle mennesker, der ikke har det godt, og derfor bør vi ikke vente længere.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Det kan godt være, hr. Duetoft ikke får dårlige nerver eller mavesår af det danske skattetryk, men jeg kan betro hr. Duetoft, at det danske skatteystem og det danske skattetryk er årsag til adskillige mavesår, megen riven hårene ud af hovedet og til, at adskillige mennesker har en dårlig tilværelse. Den danske skattelovgivning og skattetrykket er en af hovedårsagerne til, at mange danskere har det dårligt.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Nogle kunne nok tro, jeg havde betalt meget skat, hvis det at rive hår ud af hovedet viste, at man var en stor skatteyder.

Jeg vil bede hr. Behnke fortælle, hvor mange skizofrene skattetrykket har skabt, for de mennesker, vi taler om, er netop ikke, som fru Kirsten Lee også var inde på, en særlig stor gruppe. Vi taler nemlig om de psykisk syge, f.eks. de skizofrene, der i dag går rundt uden hjælp. Hvor mange af dem har skattetrykket forårsaget sygdomme hos? Det vil jeg godt have hr. Behnkes bud på.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det at være psykisk syg er mange ting og spænder over en meget bred skala. Man kan så vælge nogle grupper ud for at se, hvad de enkeltes behov er. Vi kunne også få lang tid til at gå med at se på, hvorfor folk bliver psykisk syge. Hos nogle er det medfødt, og hos andre er der mange forskellige årsager til det. Det vigtigste

er at finde ud af, hvorfor folk bliver syge, så vi kan komme i gang med at forebygge det.

Det store problem i Danmark er egentlig, at man ikke accepterer de psykisk syge på lige vilkår med andre. Man vil hellere kalde det et brækket ben end indrømme, at der er tale om psykisk sygdom. Det giver også anledning til en masse problemer, fordi man må have nogle særlige behandlingssteder. Hvis det blev betragtet som almindelig sygdom, kunne man henvende sig de almindelige steder og blive henvist til videre behandling. Noget andet er, at der kan være behov for rådgivningscentre, hvor mennesker, der af en eller anden grund er kommet i krise, kan få hjælp.

Jeg er enig i, at når vi står med nogle akutte problemer i dag, hænger det sammen med, at man måske har været for ivrig til at nedlægge sengepladser for at få mindre udgifter, men man har ikke gjort sig klart, hvad man så ville gøre. Der kunne også tænkes andre muligheder end bofællesskaber og behandlingsinstitutioner, som der er lagt op til her.

En anden ting, som man også glemmer, når man taler om posedamer og poseherrer, er, at ingen har spurgt, om det måske er den tilværelse, de har lyst til. Ingen, der ikke ønsker det selv, bør gå rundt på den måde, men spørgsmålet er, om vi skal tvinge mennesker ind i en situation, som de måske slet ikke ønsker; det kan være svært at finde ud af.

Jeg oplevede f.eks. i New York, hvor forfærdeligt det var med de hjemløse mennesker, men de ønskede at være der. Man måtte næsten med tvang tage dem ind om vinteren, for at de ikke skulle omkomme, selv om man skulle synes, at de måtte have det dårligt derude.

Den ene side af sagen er, hvor langt vi skal acceptere folks frihed til at indrette sig anderledes, end flertallet gør. Den anden side af sagen er, at intet menneske må gå for lud og koldt vand og uden mulighed for behandling.

Kristeligt Folkeparti er med dette beslutningsforslag som baggrund indstillet på at undersøge, hvilke muligheder der er, og hvad vi kan gøre. Vi kan ikke så præcist, som der står i forslaget, sige, at fordelingen skal være 75 pct. til staten og 25 pct. til amtskommunerne. Den kunne være helt anderledes, men det væsentlige er, om vi kan gøre forholdene bedre for de psykisk syge, så vi er sikre på, at ingen går for lud og koldt vand, og hvis nogen i dag gør det, må det undersøges hvorfor.